

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus
voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. I. Conclusio affirmativa statuitur, & testimoniis Scripturæ, & SS. Patrum
roboratur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77132)

metaphoricè significari vult id quod propriè vult. Et in quaestionibus disputatis quaest. 23. de voluntate Dei, art. 3. in resp. ad 6. sic habet: Sciendum est quod voluntas signi tribus modis se habet ad voluntatem beneplaciti: quaedam enim est voluntas signi, qua nunquam incidit in idem cum voluntate beneplaciti, sicut permissio quâ permissu mala fieri, cum mala fieri nunquam velit: quaedam semper in idem incidit, sicut operatio; quaedam verò quandoque incidit, & quandoque non, sicut preceptum, prohibitio, & consilium.

ARTICULUS II.

An sit in Deo voluntas generalis, & antecedens salvandi omnes homines, post Adæ lapsum, subindeque Christus pro omnibus hominibus mortuus sit?

17. **N**egat Janfenius libro 9. & 10. de gratia Christi Salvatoris, ubi docet Deum ante peccatum Adæ, omnibus ac singulis hominibus æternam voluisse conferre beatitudinem, voluntate generali & antecedenti, ex eaque in statu innocentie profluxisse in primos parentes auxilia sufficientia, subdita ipsorum voluntati, quantum ad efficaciam & usum, & subindeque talem voluntatem in eo statu fuisse perutilem: sed non posse statui voluntatem generalem, quâ Deus omnes homines in damnatione primi peccati positos, velit salvos fieri, & quâ omnibus præparat remedia & auxilia generalia ad salutem necessaria. Uade ibidem asserit, voluntatem antecedentem homines salvandi post Adæ lapsum (si quæ in Deo sit) nihil aliud esse quàm nudam velleitatem, qualem Deus habet erga jam damnatas creaturas, sive homines, sive Angelos; quâ non obstante potest Deus aliquos nolle salvos fieri, ac se ipsa non vult, eos scilicet qui re ipsa damnantur, quos idcirco ait destituisse medius ad salutem sufficientibus. Eandemque ob causam docet libro 3. cap. 21. Christum non esse mortuum pro redemptione & salute æterna omnium hominum, sed tantum electorum: pro salute autem aliorum, non magis sanguinem sudasse, aut etiam orasse, quàm pro salute ipsius diaboli. Verba ejus hæc sunt. *Christus pro infidelium in infidelitate mortuorum, aut justorum non perseverantium salute mortuus non est, nec sanguinem sudavit, nec seipsum redemptionem dedit, nec Patrem oravit; imò non magis pro æterna liberatione ipsorum, quàm pro diaboli deprecatus est.*

Huic doctrine Janfenij aliquo modo favent Gregorius Ariminensis, & Vazquez: licet enim voluntatem generalem & antecedentem salvandi omnes post Adæ lapsum in Deo agnoscant, eam tamen nolunt comprehendere parvulos in utero matris decedentes; cum eis Deus nullum præbeat pro remissione peccati originalis remedium; subindeque tenentur asserere, Christum pro illis parvulis non esse mortuum.

**

Conclusio affirmativa statuitur, & testimoniis Scripturæ, & SS. Patrum roboratur.

Dico igitur: Deum voluntate generali & antecedenti, velle omnes homines, etiam post Adæ lapsum, salvos facere.

Probatur primò ex celebri illo Apostoli testimonio 1. ad Timoth. 2. *Deus vult omnes salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire.* Ubi in primis testimonem esse de hominibus ut sunt in statu naturæ lapsæ, potest; Tum quia Paulus loquitur de hominibus prout nunc sunt, vult enim fieri pro eis orationes & obsecrationes ad Deum: nunc autem omnes homines sunt in statu naturæ lapsæ. Tum etiam, quia si Apostolus loqueretur tantum de voluntate nos salvandi in obedientia Adæ innocentis, non dixisset, Deus vult omnes homines salvos fieri, sed vult salvos fieri: ita enim in præterito exprimitur Dei voluntas, cum præterit tempus completionis illius: sicut non dicimus nunc de Angelis malis, Deus vult, sed tantum vult illos salvos facere. Adde quòd Paulus ibidem ait, Christum ad hanc voluntatem Dei implendâ, obtulisse redemptionem pro omnibus: Atqui redemptio supponit lapsum in originale: Ergo loquitur de hominibus ut sunt in statu naturæ lapsæ, & peccato originali vitia.

Secundò Apostolum non loqui de simplici velleitate & nuda complacentia, qualem Deus habet circa merè possibilia manifestum est, quandoquidem jubet ut oremus pro omnium hominum salute: stultum vero esset pro merè possibilibus, v.g. pro conversione demonum, vel alterius mundi creatione orare.

Tertiò, Licet verba illa Apostoli, intellecta de voluntate efficaci & consequente, explicari debeant per distributionem accommodatam, vel de universalitate incompleta, qualiter ea Augustinus, Gregorius, & alique SS. Patres locis citatis referendis exponunt; si tamen intelligantur de voluntate antecedenti & inefficaci, ea debere intelligi de singulis generum, & per distributionem completam, constat non solum autoritate Damasceni, hunc locum Apostoli in hoc sensu intelligentis, sed etiam ex ipso Apostolo; qui enim diluculus exigit, ut propositio illa, *Deus vult omnes homines salvos fieri*, generaliter & de omnibus ac singulis hominibus intelligatur: nam immediate antea oblectat ut oremus pro omnibus: *Hos enim bonum est* (inquit) *& acceptum coram Salvatore nostro Deo, quos omnes homines vult salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire.* In quibus verba particula universalis, *omnis*, sine dubio eodem sensu in utroque membro propositionis accipienda est, ne Paulus loquatur a quo vocè in tam brevi contextu, ne ipsius ratio minimè idonea sit. Ita ut sicut orandum est pro omnibus hominibus generaliter, & sine exceptione (ut nemo negat esse de mente Apostoli, & ex charitate debet) ita Deus velit omnes homines generaliter & sine exceptione salvos fieri. Idque magis confirmat duplex ratio immediate post subiecta ab Apostolo, quâ probat Deum velle omnes homines salvos fieri: *Vnus enim Deus* (inquit) *unus & mediator Dei & hominum homo Christus Jesus, qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus.* Quæ verba exponens Cajetanus, sic ait: *Ex hoc quòd unus*

